

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการขยายตัวของเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างรวดเร็วในประเทศต่าง ๆ โดยมีระบบเศรษฐกิจและสังคมอาศัยฐานความรู้ (Knowledge-Based Economy and Society) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้การจัดการศึกษาและการพัฒนาประเทศชาติเจริญรุดหน้า และมีศักยภาพการแข่งขันในระดับเวทีสากลได้ โดยเฉพาะการศึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีโลกทัศน์กว้างไกลและทันสมัยในสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้ให้ความสำคัญกับ 1) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพ ในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐ และเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกย่องระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน 2) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาค ภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาบทบาทของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่ 3) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน (ธีรพงษ์ มหาวิโร, 2555, หน้า 34-36)

การให้ความสำคัญด้านการศึกษาจึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี พ.ศ. 2558 สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nation: ASEAN) หรือประชาคมอาเซียนจะรวมตัวกันเป็นภูมิภาคเดียวก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน (กรมอาเซียน, 2552) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถในการ

แข่งขันในเวทีระหว่างประเทศในทุก ๆ ด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคประชาคมอาเซียน จากกระแสของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภายในปี 2558 ดังกล่าว ทำให้สถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนมีการตื่นตัวอย่างมากในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการปรับกลยุทธ์ในการสอนและการพัฒนามาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในอนาคต เช่นเดียวกับสถาบันอาชีวศึกษาที่จะต้องมีการปรับตัว และพัฒนามาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานที่ไม่ใช่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น แต่รวมถึงความต้องการของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนด้วย ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงได้เตรียมการให้สถานศึกษาในอาชีวศึกษาดำเนินการในด้านต่าง ๆ เช่น 1) พัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในทุกระดับด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) พัฒนาระบบเครือข่ายความร่วมมือการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษานานาชาติในระดับประชาคมอาเซียนและภูมิภาค 3) จัดการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพให้มีสมรรถนะตรงตามสาขาวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการและเป็นไปตามมาตรฐานของประชาคมอาเซียน และ 4) ส่งเสริมการเรียนรู้ในด้านศาสนา ศิลปะและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียน โดยคาดหวังว่าการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้านอาชีวศึกษา มีคุณสมบัติที่สามารถแข่งขันในระดับประชาคมอาเซียนได้อย่างดี เช่น เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี มีวินัย สามารถใช้ IT ในการสื่อสารและค้นคว้าข้อมูล มีความรู้ภาษาต่างประเทศ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ อีก 1 ภาษา สามารถผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ได้รับใบรับรองในการสมัครไปทำงานในต่างประเทศได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

สถานศึกษาจึงถือเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนให้ภารกิจดังกล่าวบรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากสถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียน มีศักยภาพและทักษะอันจำเป็นในการดำรงชีพ รวมถึงสร้างบุคลิกภาพทางสังคมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตนให้มีคุณค่าแก่สังคมและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมได้ โดยหน้าที่ดังกล่าวนี้สถานศึกษาต้องอาศัยบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอน หากจะพัฒนาศักยภาพของนักเรียนต้องเริ่มพัฒนาครูผู้สอนเป็นอันดับแรก ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาของไทยจึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนอันดับแรกของสถานศึกษาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาการเรียนรู้ก็คือ “ครู” ครูยังคงเป็นผู้ที่มีความหมายและปัจจัยสำคัญมากที่สุดในห้องเรียนและเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เพราะคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู ครูเป็นปัจจัยสำคัญในระดับโรงเรียนที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนมากที่สุด ทำอย่างไรที่จะให้ครูได้รับการพัฒนาคุณภาพมีศักยภาพเป็นครูเพื่อศิษย์อย่างสมบูรณ์ มีสมรรถนะและความเชี่ยวชาญในการทำงานที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน มีการพัฒนาวิชาชีพเป็นที่ยอมรับของสังคม (ไพฑูริย์

สินลาร์ตัน, 2557) เป็นครูที่มีค่า คือ เป็นครูที่ทำงานแต่ไม่ทำเงิน คิดถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ค้นคว้าเพิ่มพูนปัญญา และเปี่ยมไปด้วยเมตตากรุณา (สุมน อมรวิวัฒน์, 2555) ซึ่งหัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา คือ การพัฒนาครูโดยเป็นที่ยอมรับกันว่า ครู คือ ปัจจัยชี้ขาดในการปฏิรูปการศึกษา และการพัฒนาทั้งปวง นั่นคือ ต้องเน้นการพัฒนาครูทุกด้านก่อนการปฏิรูปหรือการพัฒนาสิ่งอื่น ๆ โดยเชื่อว่าเมื่อได้ครูเก่ง ครูดี มีศักยภาพสูง จะทำให้เกิดคุณภาพทางการศึกษาและมีระบบการศึกษาที่เข้มแข็ง ได้มาตรฐาน สามารถสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพ ดังนั้นการพัฒนาครูอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่องทั้งกระบวนการผลิตครู กระบวนการใช้ครู รวมถึงการบำรุงรักษาพัฒนาครูให้มีศักยภาพสูง จึงเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่จะต้องกระทำอย่างจริงจัง ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา โดยได้ระบุไว้ในหมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 9 (4) ว่า “มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง”

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาของคณะกรรมการอำนวยการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2547 ที่ได้เสนอปัญหาการพัฒนาครูว่าขาดระบบการพัฒนาที่ดี ครูยังไม่มีโอกาสได้รับการพัฒนาอย่างเพียงพอจึงไม่ทราบแนวโน้มใหม่ทางวิชาการ การวิจัยเชิงนวัตกรรมและแนวทางการปฏิบัติด้านการเรียนการสอน ประกอบกับมีหลายหน่วยงานดำเนินการ ทำให้การพัฒนาไม่เป็นเอกภาพด้านนโยบาย แผนและมาตรฐานที่ชัดเจน การพัฒนาเกิดความซ้ำซ้อนไม่เป็นระบบไม่ต่อเนื่องและขาดประสิทธิภาพ รวมทั้งไม่ตรงกับความต้องการ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูตามแนวปฏิรูปได้ อีกทั้งการพัฒนาครูในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การประเมินผลที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันแยกกันในการอบรมที่ละส่วนไม่เป็นองค์รวม โดยวิทยาการต่างหน่วยงานอีกทั้งรูปแบบการอบรมเน้นการบรรยายทางทฤษฎีมากกว่าการฝึกปฏิบัติ วิทยาการขาดประสบการณ์ตรงในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้การฝึกอบรมครูไม่ได้ผลเท่าที่ควร นอกจากนี้หลังจากการอบรมไปแล้ว ไม่มีการติดตามผล และการนิเทศเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อครูมีปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนอาชีวศึกษาโดยภาพรวมพบว่า 1) ผู้ปกครองยังไม่เข้าใจแนวทางและวิธีการรับนักเรียนที่ชัดเจน รวมทั้งมีค่านิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษามากกว่าสถาบันอาชีวศึกษา ทำให้แนวโน้มสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพลดลง 2) ยังขาดการวิจัยและพัฒนาด้านการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ 3) ภาครัฐประกอบการหรือผู้ผลิตให้ความสำคัญน้อยต่อการลงทุนเพื่อพัฒนาคุณภาพของกำลังคนทั้งระดับต้นและระดับกลาง 4) ผู้รับผิดชอบการอาชีวศึกษาขาดการร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งในภายในประเทศและต่างประเทศอย่างจริงจัง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551, หน้า 77) ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มติดตามและประเมินผล

สำนักงานศึกษาธิการภาค 6 (2557) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคการจัดการศึกษาเพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษาจำแนกเป็นรายด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการ ปัญหาและอุปสรรคที่มากที่สุด ได้แก่ 1) ครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ การจ้างครูชาวต่างชาติที่มีคุณภาพยังทำได้น้อยส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้แก่ผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ ขาดงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินงานและกิจกรรมเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก ซึ่งไม่เพียงพอในการบริหารจัดการ และนโยบายในการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนยังขาดความชัดเจนและต่อเนื่อง 2) ด้านการเรียนการสอน ปัญหาและอุปสรรคที่มากที่สุด ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอนไม่ได้กำหนดการบูรณาการสาระประชาคมอาเซียน ทำให้การบูรณาการสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนไม่ได้ทำในทุกวิชาและหลักสูตรยังไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน รองลงมา ได้แก่ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอนเพื่อบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน และหนังสือ ตำรา คู่มือ และสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนมีไม่เพียงพอให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า 3) ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ปัญหาและอุปสรรคที่มากที่สุด ได้แก่ ขาดการสนับสนุนในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการพัฒนาการเรียนการสอนระหว่างสถานศึกษาในประเทศประชาคมอาเซียน รองลงมา ได้แก่ การแลกเปลี่ยนครูและนักเรียนในระหว่างประเทศประชาคมอาเซียนยังดำเนินงานได้น้อยไม่ครอบคลุมทุกสถานศึกษา และการอบรมหรือประชุมวิชาการในการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านวิชาการและวิชาชีพในระหว่างประเทศประชาคมอาเซียนมีจำนวนน้อย 4) ด้านคุณภาพผู้เรียน ปัญหาและอุปสรรคที่มากที่สุด ได้แก่ ผู้เรียนขาดทักษะและความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษ รองลงมา ได้แก่ ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ขาดความสนใจและไม่เห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และผู้เรียนยังขาดความรู้ทักษะภาษาของประเทศประชาคมอาเซียน และยังสอดคล้องกับการรายงานการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553) เรื่องการศึกษาความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนการผลิต และพัฒนากำลังคนของประเทศ พบประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษา คือ 1) เมื่อวิเคราะห์การผลิตกำลังแรงงานในระดับพื้นที่ พบว่า ผู้จบการศึกษาในระดับ ปวช. ปวส. และอุดมศึกษา (ป.ตรี/โท) มีจำนวนมากกว่าความต้องการในพื้นที่ จึงเกิดความไม่สอดคล้องกัน ในการผลิตส่วนที่ผลิตเกินความต้องการจำเป็น ต้องไปหางานนอกพื้นที่ มีเพียงบางจังหวัดเท่านั้นที่มีการผลิตในสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการ (อุปทาน) มากกว่าจำนวนที่ผลิตได้ (อุปสงค์) 2) กลุ่มแรงงานระดับมัธยมหรือต่ำกว่าลงมา มีความต้องการกำลังคนมากกว่าคนที่ผลิตได้แต่ที่ผลิตเกินกว่าความต้องการคือแรงงานสายช่าง ปวช. และ ปวส. ขึ้นไป ซึ่งมีการใช้น้อยในระดับกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดที่มีระดับการพัฒนาต่ำ อย่างไรก็ตามพบว่าหลายจังหวัดยังขาดแคลนแรงงานระดับบนที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 3) ปัญหาความไม่สอดคล้องกันในเชิงปริมาณ พบว่า สถานศึกษาด้านอาชีวศึกษาผลิตกำลังคนได้ไม่ตรง

กับสาขาที่ตลาดต้องการ ส่วนปัญหาความไม่สอดคล้องเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้จบด้านอาชีวศึกษาขาดความสามารถด้านสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และสมรรถนะด้านสายงาน (Functional Competencies) นอกจากนี้ยังพบว่าทุกกลุ่มแรงงานยังมีช่องว่าง(GAP) ระหว่างระดับความสามารถด้านต่างๆ ที่มีอยู่กับความคาดหวังของสถานประกอบการ โดยเฉพาะความสามารถในด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ และทักษะในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหา 4) คุณภาพผู้เรียนอาชีวศึกษาบางแห่งไม่เป็นที่ยอมรับจากสถานประกอบการ สาเหตุเนื่องจากสถานศึกษาจัดการศึกษาโดยไม่ได้ศึกษาความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งการขาดความพร้อมในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ และข้อจำกัดของเงินอุดหนุนที่ได้รับ 5) ครูที่สอนในระดับอาชีวศึกษา มีปริมาณ และคุณภาพไม่สอดคล้องกับภารกิจ ส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน ทำให้ไม่สามารถพัฒนาความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษา และ 6) ภาพลักษณ์ในการใช้ความรุนแรงในการทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษาบางกลุ่มส่งผลต่อทัศนคติ และการยอมรับของผู้ปกครองและสังคม

ส่วนแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาประเภทอาชีวศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สำนักงานศึกษาธิการภาค 6 กลุ่มติดตามและประเมินผล (2557) จำแนกเป็นรายด้าน มีดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการ ข้อเสนอแนะแนวทางที่มากที่สุด ได้แก่ ควรจัดหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษา/ครูต่างชาติให้เพียงพอ ส่งเสริมให้ทุกสถานศึกษาจ้างครูที่เป็นเจ้าของภาษาหรือจัดหาครูอาสาจากต่างประเทศมาสอนภาษาต่างประเทศ รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนงบประมาณในด้านบริหารจัดการ การจัดการศึกษาในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อให้เกิดผลเป็นรูปธรรม และต่อเนื่อง ทั้งสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน และควรดำเนิน การพัฒนาครูและบุคลากร เพื่อให้มีทักษะด้านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งภาษาประชาคมอาเซียนเบื้องต้น โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่องหลากหลาย และสามารถนำไปใช้ได้จริง 2) ด้านการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะแนวทางที่มากที่สุด ได้แก่ ควรพัฒนา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เพิ่มชั่วโมงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เน้นการฝึกพูดฝึกปฏิบัติจริงในการเรียนและการปฏิบัติงาน รองลงมา ได้แก่ ควรพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้สอดคล้องความต้องการของตลาด แรงงานและสถานประกอบการ รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มากขึ้น และควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับอาเซียนเพิ่มมากขึ้น เช่น ชมรม ค่ายประชาคมอาเซียน เป็นต้น 3) ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ข้อเสนอแนะแนวทางที่มากที่สุด ได้แก่ ควรมีการแลกเปลี่ยนนักเรียน/นักศึกษาในกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนด้วยกัน รองลงมา ได้แก่ ควรสนับสนุนส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการเรียนการสอนกับประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนให้มากขึ้นอย่างเป็นทางการ และควร

ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนครูและบุคลากรทางการศึกษา และการศึกษาดูงานการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาของประเทศประชาคมอาเซียน

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เป็นสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของการจัดการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้การเตรียมตัวดังกล่าวเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพและเตรียมความพร้อมของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ปี พ.ศ. 2557 พบว่า บุคลากรของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ยังขาดทักษะที่มีความจำเป็นในการปฏิบัติงาน ด้านการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ด้านการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนปีการศึกษา 2557

ทักษะในการปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	ระดับ
1. ทักษะทางด้านสมรรถนะ	2.73	ปานกลาง
2. ทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ	2.33	น้อย
3. ทักษะทางด้านเทคโนโลยี	3.15	ปานกลาง
4. ทักษะทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม	3.07	ปานกลาง
รวม	2.82	ปานกลาง

ที่มา : งานบุคลากร วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ จึงได้ให้ความสำคัญในการที่จะพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีศักยภาพและความพร้อมที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากครูและบุคลากรทางการศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญ และเป็นต้นแบบในการถ่ายทอดองค์ความรู้และการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้แก่นักเรียน นักศึกษาเพื่อยกระดับและพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ เพิ่มขีดความสามารถ เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้เห็นความสำคัญที่จะทำการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาการดำเนินงานและการบริหารงาน อีกทั้งยังเป็นสารสนเทศที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างมีคุณภาพ สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการกำหนดแนวทงนโยบาย และวางแผนการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่ได้รับการพัฒนามากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. สร้างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ประเมินรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำถามการวิจัย

1. สภาพ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปัจจุบันเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีลักษณะเป็นอย่างไร
3. การประเมินรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่พัฒนาขึ้น มีคุณภาพด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับใด
4. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่พัฒนาขึ้นเป็นอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.1 เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาสภาพ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยใช้แบบสอบถาม ได้แก่

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 99 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 73 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเฉพาะที่ทำหน้าที่ให้บริการแก่ผู้เรียน

2.2 ผู้ให้ข้อมูลในการเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม เพื่อศึกษาสภาพ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ จำนวน 26 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา กรรมการสถานศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบหรือกลยุทธ์ จำนวน 26 คน

2.4 ผู้ให้ข้อมูลในการทำหน้าที่ตรวจสอบร่างรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหาร การศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 11 คน

2.5 ผู้ให้ข้อมูลในการทำหน้าที่ประเมินรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน

2.6 ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาผลการใช้รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมในการดำเนินการโครงการ 7 โครงการ จำนวน 917 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 คุณภาพของรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นไปได้

3.2.2 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาการวิจัย

ผู้วิจัย ดำเนินการศึกษารูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปีการศึกษา 2557 – 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และทัศนคติของบุคลากร ให้เอื้ออำนวยต่อประสิทธิภาพในการทำงาน

2. การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง กระบวนการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสมรรถนะ 2) ด้านภาษา 3) ด้านเทคโนโลยี และ 4) ด้านศิลปวัฒนธรรม ในด้านกระบวนการดำเนินงานทั้ง 4 ด้านมีความหมายดังนี้

2.1 ด้านสมรรถนะ หมายถึง การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ความสามารถ ในทักษะทางวิชาชีพ การเตรียมแผนการสอน การพัฒนาสื่อการสอน การวัดและประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน การพัฒนาทักษะวิชาชีพแก่ผู้เรียน และการพัฒนาทักษะการจัดลำดับการคิดระดับสูงให้แก่ผู้เรียน

2.2 ด้านภาษา หมายถึง การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ อย่างน้อย 1 ภาษา และเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ดี

2.3 ด้านเทคโนโลยี หมายถึง การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้สามารถใช้ IT ในการสื่อสารและค้นคว้าข้อมูล รวมถึงการบูรณาการ ICT กับการเรียนการสอน

2.4 ด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อการส่งเสริมค่านิยมด้านศิลปธรรมและจริยธรรมวิชาชีพ รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการทำกิจกรรมด้านสังคมกับทุกภาคส่วน

3. การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง การเสริมสร้างศักยภาพด้านการศึกษาระดับอาชีวศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมและพัฒนาทักษะสมรรถนะแรงงานให้ตรงตาม

มาตรฐานงานที่ประเทศสมาชิกกำหนด สร้างและพัฒนาศักยภาพครูผู้สอน เพื่อนำผลสู่คุณภาพนักเรียน นักศึกษา ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีความเชี่ยวชาญในสายงาน มีทักษะด้านภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้านตลอดจนเทคโนโลยีต่าง ๆ

4. สภาพการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานจริงในปัจจุบันเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการ วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสมรรถนะ 2) ด้านภาษา 3) ด้านเทคโนโลยี และ 4) ด้านศิลปวัฒนธรรม

5. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.1 ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย

5.1.1 ด้านบุคลากร หมายถึง สภาพจุดแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา เช่น ความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม ทักษะ และรูปแบบการปฏิบัติงาน เป็นต้น

5.1.2 ด้านงบประมาณ หมายถึง สภาพจุดแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับงบประมาณหรือแหล่งเงินทุนของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง สภาพจุดแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ หรือสิ่งของที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.1.4 ด้านการจัดการ หมายถึง สภาพจุดแข็งและจุดอ่อนเกี่ยวกับการกำหนดขอบข่ายงาน บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ลักษณะการบริหารจัดการของผู้นำ การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การวิจัยและพัฒนา การประเมินผล ที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.2 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

5.2.1 ด้านการเมืองและกฎหมาย หมายถึง สภาพโอกาสและอุปสรรคเกี่ยวกับนโยบายทางการเมือง เสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายด้านต่าง ๆ ของรัฐ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.2.2 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพโอกาสและอุปสรรคเกี่ยวกับเศรษฐกิจ เช่น

ภาวะทางการเงิน โครงสร้างทางรายได้ การกระจายรายได้ เป็นต้น ที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.2.3 ด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง สภาพโอกาสและอุปสรรคเกี่ยวกับสภาพความเชื่อ ทศนคติ ศิลปวัฒนธรรม ที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5.2.4 ด้านเทคโนโลยี หมายถึง สภาพโอกาสและอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการและระบบคิดค้นสิ่งใหม่ นวัตกรรม การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการสื่อสาร ระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีที่ใช้ในการติดต่อประสานงาน การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล ที่ส่งผลต่อวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

6. รูปแบบ หมายถึง แบบจำลองของสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม ตั้งแต่รูปแบบง่าย ๆ ไปจนถึงสลับซับซ้อน อาจเป็นการดำเนินงานเพื่อให้เป็นมาตรฐานที่มีประสิทธิภาพ

7. รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง แบบดำเนินงานโครงการเพื่อใช้ในการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

8. การประเมินรูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายถึง การพิจารณาคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ซึ่งเป็นไปตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนดคุณสมบัติไว้

9. วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ หมายถึง วิทยาลัยการอาชีพ ซึ่งเป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

10. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

11. ครู หมายถึง ครูที่ปฏิบัติงานสายผู้สอนอยู่ในวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ประกอบด้วย ครูสาขางานเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง สาขางานช่างไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขางานเครื่องมือกลสาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สาขางานก่อสร้าง สาขางานบริหารธุรกิจ สาขางานคหกรรมศาสตร์ และสาขางานพื้นฐาน

12. บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานสายสนับสนุนในวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่งานสารบรรณ เจ้าหน้าที่งานการเงินและบัญชี พนักงานบริหารทั่วไป หัวหน้าหมวดสถานศึกษา ผู้ช่วยพัสดุ และเจ้าหน้าที่งานต่าง ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ได้รูปแบบการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่มีคุณภาพ สามารถนำขั้นตอนของรูปแบบไปใช้ในการพัฒนาและได้ผลเชิงประจักษ์ในโครงการอื่นๆได้
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการปฏิบัติงานเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียน นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สามารถนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานตนเองได้